

A cselekedetekre figyeljetek, ne csak a tanításra! – Abonyi Sándor

Az elmúlt években több szolgáltótól érdeklődtem, hogy bizonyos témákban mit tanítanak és esetenként megnyugtatóssal vettem tudomásul, hogy mindenben egyetértünk. Egy idő után azonban azt vettem észre, hogy ezek a szolgáltók a gyakorlatban teljesen másként cselekszenek, ellentétben azzal, amit tanítanak.

Később, ha beszéltünk is bármiről, már nem arra figyeltem, hogy mit mondanak, hanem arra, hogyan cselekszenek a gyakorlatban. Voltak, akik megjegyezték, hogy igaz, hogy az Ige ezt tanítja, ezért ők is ezt tanítják, de aztán a világból jövő sokféle ember bonyolult helyzeteit figyelembe véve, megvizsgálják a dolgokat és adott esetben másként döntenek, ami azt jelenti, hogy figyelmen kívül hagyják Jézus parancsolatait. Amikor megkérdeztem, miért nem az Ige szerint cselekszenek a gyakorlatban, akkor az volt a válasz, hogy nem akarnak „törvénykezők” lenni, hanem inkább megengedő „szeretetet” tanúsítanak arra várva, hogy a bűnben élő hívő majd rendezzi az életét. A baj csak az, hogy ezek az emberek - a körülményekre hivatkozva - hónapok, vagy évek múlva is bűnben élnek, és a vezetők ezt elnézik nekik.

Emlékeztettem őket arra, hogy Jézus és Pál is nagyon határozottan léptek fel a bűnnel szemben; *takarítsátok ki a kovászt magatok közül, mert egy kicsiny kovász (bűn) az egész tésztát megposhasztja* (lásd. 1 Kor. 5:6-8). Ezt én úgy értelmeztem, hogy a kis bűnöket sem szabad megtűrni a gyülekezetben, mert az terjed és megfertőzi az egész gyülekezetet; márpedig a gyülekezet nem a bűnösök, hanem a „szentek” közössége kell, hogy legyen. Erre azt a választ kaptam, hogy nem kell ilyen feketén-fehéren nézni a dolgokat, kell egy „előszoba” a gyülekezetben az ilyen „testvérek” számára, hogy szeretetben türelmet tanúsítva feljűk rendezzék a dolgaikat. Jézus és Pál nem volt törvénykező, mégis szerette feketén-fehéren különválasztani a bűnösöket a szentektől a gyülekezetben, kizárva a bűnösöket onnan: *„vessétek ki a gonoszt magatok közül”* – mondta Pál az 1 Kor. 5:13-ban.

Jézus is beszél a Hegyi beszédben arról, hogy figyeljünk a tanításra, de még inkább a cselekedetekre:

„Valaki azért csak egyet is megront (figyelmen kívül hagy) e legkisebb parancsolatok közül és úgy tanítja az embereket, a mennyeknek országában a legkisebb lesz; valaki pedig cselekszi és úgy tanít, az a mennyeknek országában nagy lesz.” (Máté 5:19)

„Valaki azért hallja én tőlem e beszédeket, és megcselekszi azokat, hasonlítom azt a bölcs emberhez, aki a kősziklára építette az ő házát:.... Valaki hallja én tőlem e beszédeket, és nem cselekszi meg azokat, hasonlatos lesz a bolond emberhez, aki a fűvényre építette házát.” (Máté 7:24-27)

Jézus szavai szerint az Ige igazságának megismerése és az aszerint való cselekvésnek összhangban kell lenni egymással. A parancsolatok megismerését követni kell az engedelmességnek! Nem lehet egyetlen kis parancsolatot sem „megrontani,” azaz

figyelman kívül hagyni, felfüggeszteni az érvényességét, valamilyen hamis szeretet jegyében! Igeellenes cselekedet sosem lehet Isten szeretete szerinti cselekedet! Jézus szavaiban van egy komoly figyelmeztetés a szolgálók felé, akik „*egy kis parancsolatot is megrontanak, és úgy tanítanak.*” Ők „*a mennyek országában a legkisebbek lesznek!*”

Jézus komoly figyelmeztetésben részesíti az Ige hallgatóit is. Ha „*valaki hallja, de nem cselekszi meg,*” az hasonlít a bolond emberhez, aki nem sok jóra számíthat. Valójában ők azok, akik a „*széles úton*” járnak, aminek tudni kell, hogy a vége **kárhozat**.

Az Ige alapján könnyen eldönthető, hogy egy hívő melyik úton jár: az (örök) életre vezető „keskeny” - vagy a kárhozatra vezető „széles” úton. A kérdés csupán az, hogy valaki megcselekszi-e az Igét, aminek ismeretére eljutott, vagy nem? Az út vége nagyon különböző! Ez ki kellene, hogy józanítson sok - az Igének nem engedelmeskedő – „széles úton” járó hívőt. Az Úr adjon felismerést sok széles úton járó hívőnek, hogy rádöbbenjenek, a kárhozat felé tartanak, ha engedetlenség van az életükben. A keresztyénség, Jézus követése komoly dolog, amit Jézus komolyan vesz és az utolsó ítéletkor is az említett Ige mércéje szerint fog ítélni mindenkit, hogy **a cselekedeteik szerint** örök életre, vagy örök halálra, azaz kárhozatra méltók.

„*Nem mindenki, aki ezt mondja nékem: Uram! Uram! Megy be a mennyek országába; hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! Nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ördögöket, és nem cselekedtünk-e sok hatalmas dolgot a te nevedben? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket; távozzatok tőlem, ti gonosztevők.*” (Máté 7:21-23)

Tudni kell, hogy amikor az Ige **kárhozatra** kerülő **gonosztevőkről** beszél, akkor nem rablókról és gyilkosokról van szó, hanem az eredeti görög szó (*anomia*) jelentése szerint *törvénszegőkről*, azaz **a parancsolatoknak nem engedelmeskedő, azokat figyelmen kívül hagyó hívőkről!**

Figyeljünk tehát a cselekedeteinkre! Engedelmeskedjünk minden parancsolatnak, amiket Jézus és az apostolai adtak nekünk. Egyedül ez lehet garancia az üdvösségünkre. Jobb most felelősködni, mint amikor már késő lesz.

Az Úr kegyelme legyen velünk és vezessen bennünket mindennap és adjon nekünk engedelmes szívet. Dicsőség Neki!

- § -

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a honlapcímének megadásával: keskenyut.wordpress.com